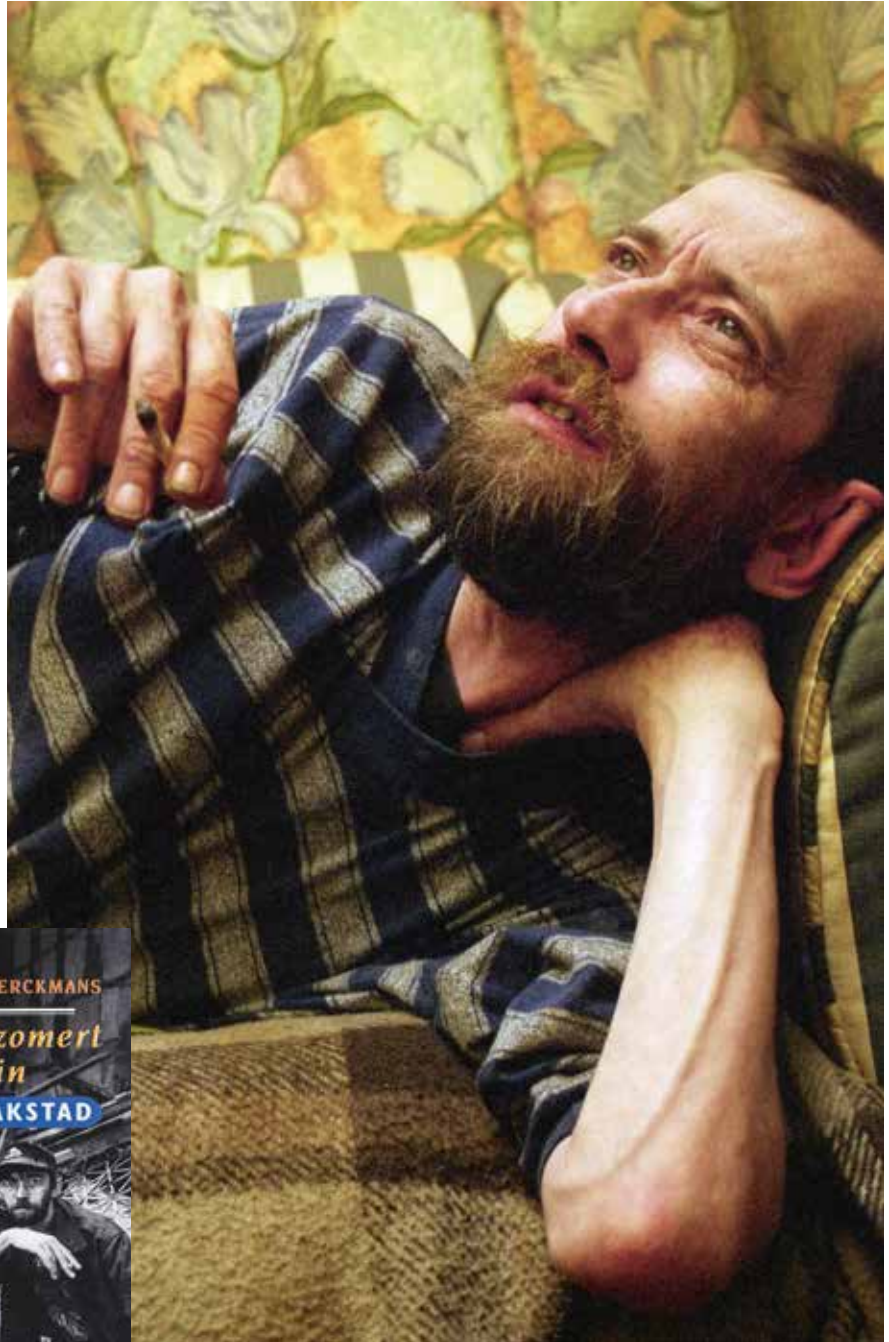

Berckmans' Barakstad

NL

In 2008 overleed de Antwerpse cultschrijver JMH Berckmans. Veel te jong - hij was nog maar 54 - en in deplorabele omstandigheden. GC De Kroon en de bibliotheek van Sint-Agatha-Berchem organiseren een literaire avond rond de Vlaamse Charles Bukowski, die met *Het zomert in Barakstad* zijn geplaagde taalgenie blootgaf. — MICHAËL BELLON

“Sommigen willen sterven als het wintert in Bidonville, en sommigen willen sterven nu het zomert in Barakstad. Het maakt niet uit. Dood is dood. Kapot is kapot.” Zo klinkt het weinig optimistisch in de exemplarische verhalenbundel *Het zomert in Barakstad* uit 1993 van het geplaagde taalgenie Jean-Marie Henri Berckmans. Berckmans werd in 1953 geboren in een arbeidersgezin in Leopoldsburg en debuteerde op zijn drieëntwintigste, na zijn eerste psychoses en depressies, en een intermezzo als schoenenverkoper in Italië. Ondanks zijn gevechten met *Psychè*, de *Drankduivel* en het OCMW, schreef hij meer dan vijftien boeken met inspirerende titels die op zich een Nobelprijs verdienen, zoals *Tranen voor Coltrane*, *Taxi naar de Boerhaavestraat*, *Ontbijt in het vilbeluik* en *Slecht nieuws voor Doctor Paf de Pierennaier*. Een klassiek geworden magnum opus dat voor een doorbraak bij het grote publiek zorgde zat daar niet tussen. Berckmans brak namelijk nooit door, en zijn werk was coherent in de versplintering. *Het zomert in Barakstad* is een van de cultboeken die het meest bleef hangen. Omdat het dateert uit de periode dat Berckmans ook de alternatieve theaterscène onveilig maakte met de absurdistische cabaretgroep Circus Bulderdrang, en omdat de bedenkelijke koosnaam

Barakstad hier en daar nog door ingewijden wordt opgepikt. Barakstad staat voor de Antwerpse zelfkant waar de veertien semiautobiografische verhalen van Berckmans zich afspelen. Verhalen is zelfs veel gezegd, want Berckmans was een schrijver van de korte baan. Een plot was niet vereist, scènes beginnen in medias res kan, absurde terzijdes worden verwelkomd, bespiegelingen over jazz en new wave zetten mee de toon. De klank en de kracht van woorden, namen en zinnen hebben voorrang op de inhoud. Samples als “Sjarel ik heb uw gat gezien te Lourdes op de bergen” gaan met schrijver en lezer aan de

haal. Nu eens zijn de slechte tijdingen omtrent Café De Raaf, Frieda Vindevogel, zuipen, anorexia, het stempellokaal en de troosteloze liefdesdaad van interpunctie voorzien, dan weer ontspoord de koortsdroom tot poëtische freejazz van de bovenste plank. **B**

DE MAN DIE ZIJN SNOR
IN BRAND STAK
5/4, 20.00, GC De Kroon,
www.gcdekroon.be